

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1890.

69.

Ustawa z dnia 15. kwietnia 1890,

o użyciu indemnizacji, którą skarb otrzyma z powodu objęcia przez kraj prawa propinacyi w Galicyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Indemnizacja, którą Skarb, będąc obecnie właścicielem prawa propinacyi w kilku gminach w Galicyi, otrzyma z powodu, iż w myśl ustawy krajowej dla Galicyi z dnia 22. kwietnia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 30), prawo propinacyi obejmuje tam od dnia 1. stycznia 1890 kraj na siebie, użta będzie na zakupienie w Galicyi nieruchomości na rzecz skarbu.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrem rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

(*Polski*)

70.

Ustawa z dnia 18. kwietnia 1890,

o zastępowaniu namiestnika w radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie ustanowiony być ma osobny urzędnik do zastępowania namiestnika.

Urzędnik ten, którego mianuje Cesarz na wniosek Ministra wyznań i oświecenia, używa tytułu „wiceprezes c. k. rady szkolnej krajowej“ i należy do piątej klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 18. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

71.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 23. kwietnia 1890,**

o zmianie nazwy król. węg. komory pomocniczej „Almásmező“ na „Gyergyóbékás“.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu nazwa królewsko węgierskiej komory pomocniczej „Almásmező“ zmieniona została na „Gyergyóbékás“.

Dunajewski r. w.

72.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 23. kwietnia 1890,**

o upoważnieniu kr. węg. komory głównej w Orsowie do ekspedyowania we własnym zakresie działania bez poboru cła rzeczy osób przesiedlających się a względnie mienia przychodów.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu upoważniona została królewsko węgierska komora główna w Orsowie do ekspedyowania we własnym zakresie działania bez poboru cła na zasadzie artykułu VIII, liczba 7 ustawy głównej z dnia 25. maja 1882 rzeczy osób przesiedlających się a względnie mienia przychodów.

Dunajewski r. w.

73.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26. kwietnia 1890,**

u ustawieniu w Opawie maszyny do stęplowania rachunków.

W dalszem wykonaniu rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 175), którym dozwolone zostało wyciskanie znaczka stęplowego 1-no i 5-cio centowego na blankietach rachunkowych, powdaje się do wiadomości, że do tego celu ustawiono także maszynę w c. k. komorze głównej w Opawie

i że w urzędzie tym, począwszy od dnia 1. czerwca 1890, na blankietach rachunkowych niezapisanych, tamże do ostęplowania przedstawionych, znaczki 1-no i 5-cio centowe mogą być wyciskane za złożeniem przypadającej opłaty.

Dunajewski r. w.

74.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. maja 1890,**

w przedmiocie przyłączenia gmin miejscowych Liebeswar i Widlice do okręgu Sądu powiatowego hostuńskiego w Czechach.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminy miejskie Liebeswar i Widlice od okręgu Sądu powiatowego przymdańskiego a obwodowego chebskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego hostuńskiego a obwodowego pilzeńskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

75.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 4. maja 1890,**

którem odnośnie do §. 22go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody postanawia się, w jaki sposób przedsiębiorca przemysłowy uwiadamiać ma osoby, zatrudniane w przemyśle obowiązkowi ubezpieczania podlegającym, o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich cięży.

Stosownie do §. 22go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody, ciężącą na ubezpieczonych kwota opłaty na ubezpieczenie,

zakładowi ubezpieczenia przypadającej, ma być wliczana i zatrzymywana przy wypłacie zarobku lub pensyi w ciągu statutowego okresu wnoszenia opłat, za który opłata na ubezpieczenie ma być złożona, na podstawie obliczenia sporzązonego przez przedsiębiorcę przemysłowego, które udzielone być ma wszystkim osobom ubezpieczonym, w przedsiębiorstwie zatrudnionym.

Odnoszenie do tego postanowienia ustawy rozporządza się, że w każdym przedsiębiorstwie przemysłowem, obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek przygody podlegającemu, przedsiębiorca przemysłowy wywiesić ma w miejscu stosownem, dla wszystkich ubezpieczonych łatwo dostępne, ogłoszenie zawierające następujące szczegóły:

1. Do której klasy niebezpieczności i do której stopy procentowej tej klasy niebezpieczności zaliczył przedsiębiorstwo właściwy zakład ubezpieczenia na wypadek przygody.

2. Ile centów od każdego wypłacanego lub w myśl §. 16go ustawy policzalnego złotego zarobku przedsiębiorca ma składać w zakładzie ubezpieczenia jako ogólną opłatę na ubezpieczenie.

3. Jaką część tej opłaty na ubezpieczenie, na ubezpieczonego przypadającą, ma przedsiębiorca w myśl §§. 17 i 22 ustawy, temuż odciągać przy ciągłych wypłatach zarobku lub pensyi.

4. Czy przedsiębiorca postanowił robić użytk z tego prawa i jeżeli tak, czy będzie odciągał przy każdej wypłacie zarobku lub pensyi, albo, gdyby to ze względu na wypadające ułamki centa było niemożelne, przy których wypłatach zarobku i pensyi w ciągu dozwolonego jednomiesięcznego okresu (§. 22 u. o. u. n. w. p.).

Każdą zmianę w szczegółach, które według powyższego mają być podawane do wiadomości, ogłaszać należy niezwłocznie w podobny sposób.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocę obowiązującej od dnia 1. czerwca 1890.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

76.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 6. maja 1890,

którem zmieniają się niektóre postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) w przedmiocie szkolnego w szkołach średnich rządowych (gimnazjach, szkołach realnych).

Uznaję za stosowne zmienić niektóre przepisy rozporządzenia ministeryjnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) w sposób następujący:

1. Uczniowie publiczni klasy I. obowiązani są opłacić szkolne w I. półroczu z góry, najpóźniej w przeciągu pierwszych trzech miesięcy po rozpoczęciu się roku szkolnego.

2. Termin zapłacenia szkolnego może być uczniom publicznym klasy I. przedłużony aż do końca I. półroczu:

- a) jeżeli z moralnego sprawowania się i pilności otrzymują jeden z dwóch pierwszych stopni przepisanej skali klasycyfikacyjnej a z postępu we wszystkich przedmiotach obowiązkowych przynajmniej stopień „zadowalniająco“, i
- b) jeżeli zachodzi warunek wymagany w punkcie 6, lit b rozporządzenia ministeryjnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100).

3. Chcąc dla ucznia klasy I. uzyskać przedłużenie terminu do zapłacenia szkolnego, trzeba w przeciągu dni ośmiu po przyjęciu onegoż podać prośbę do dyrekcyi szkoły średniej, do której uczennica i dołożyć do niej świadectwo urzędowe co do stosunków majątkowych, nie dawniej jak przed rokiem wydane.

W dwa miesiące po rozpoczęciu się roku szkolnego grono nauczycielskie winno na podstawie dotychczasowych prac uczniów wziąć pod rozważę, czy czynią zadość także warunkom w punkcie 2, lit. a przepisany.

Prośby uczniów, nie czyniących zadość tym ostatnim warunkom, winno grono nauczycielskie natychmiast odrzucić, a zarazem ostrzędz ma uczniów, że obowiązani są opłacić szkolne w tym terminie, który w punkcie 1 jest ustaloniony.

Inne prośby posyła się niezwłocznie z odpowiednimi wnioskami grona nauczycielskiego do Władzy szkolnej krajowej, która wydaje decyzję a zarazem, jeżeli pozwala na przedłużenie terminu, wydaje także orzeczenie co do stanowczego uwolnienia od opłaty szkolnego za I. półrocze pod tym warunkiem, że świadectwo z I. półroczu będzie czyniło zadość wymaganym przepisany w punkcie 6, lit. a) rozporządzenia ministeryjnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100), tak pod względem stopni z moralnego zachowania się i pilności jak i pod względem ogólnej klasy postępu.

Uczeń, któryby z końcem półroczu nie czynił zadość temu warunkowi, winien opłacić szkolne zanim się II. półrocze rozpocznie.

Decyzję rady szkolnej krajowej podać należy do wiadomości w stosownym czasie przed upływem terminu do zapłacenia szkolnego (punkt 1).

4. Na prośbę tych uczniów klasy I., którzy w I. półroczu otrzymali świadectwo pierwszej klasy ze stopniem celującym, może Władza szkolna krajobrazowa pozwolić, żeby im zwrócono szkolne za I. półrocze opłacone, jeżeli na podstawie dopełnionych warunków w punkcie 6, lit. a) i b) rozporządzenia ministerialnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) podanych, uzyskują uwolnienie od zapłaty szkolnego za II. półrocze.

5. Postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100), o ile ich nie zmienia rozporządzenie niniejsze, zachowują nadal moc swoje.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obejmującej od początku roku szkolnego 1890/91.

Gautsch r. w.

77.

Obwieszczenie c. k. Rządu z dnia 10. maja 1890,

o umowie ze Szwecją i Norwegią w przedmiocie wzajemnej opieki nad znaczkami fabrycznymi i handlowymi.

(Pierwopsis.)

Déclaration.

Afin d'assurer aux Autrichiens et aux Hongrois en Suède et en Norvège et, réciproquement, aux Suédois et aux Norvégiens dans la Monarchie Austro-Hongroise la protection de leurs marques de fabrique et de commerce, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont arrêté les dispositions suivantes.

Article I.

Les Suédois et Norvégiens en Autriche-Hongrie et les Autrichiens et Hongrois en Suède et en Norvège jouiront de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce de toute espèce.

Le droit exclusif d'exploiter une marque de fabrique ou de commerce ne peut avoir au profit des Suédois et Norvégiens en Autriche-Hongrie et, réciproquement, au profit des Autrichiens et Hongrois en Suède et en Norvège un degré plus étendu ou une durée plus longue que dans le pays d'origine.

Article II.

Les nationaux de l'un des pays contractants qui voudront s'assurer dans l'autre la propriété d'une marque, devront remplir les formalités prescrites à cet égard par la législation de ce dernier pays.

Quant au dépôt de leurs marques, il devra s'effectuer en Suède au bureau Royal des brevets à Stockholm, en Norvège au bureau d'enregistrement

(Przekład.)

Deklaracya.

Ażeby Austryakom i Węgrom w Szwecji i Norwegii i nawzajem Szwedom i Norwegczykom w monarchii austriacko-węgierskiej zapewnić opiekę nad ich znaczkami fabrycznymi i handlowymi, podpisani należycie do tego upoważnieni, ułożyli postanowienia następujące:

Artykuł I.

We wszystkiem co się tyczy własności znaczków fabrycznych i handlowych wszelkiego rodzaju, Szwedzi i Norwegczycy będą doznawali w monarchii austriacko-węgierskiej a Austryacy i Węgrzy w Szwecji i Norwegii takiej samej opieki jak właśni obywatele.

Wyłączne prawo używania znaczka fabrycznego lub handlowego nie może mieć na korzyść Szwedów i Norwegczyków w monarchii austriacko-węgierskiej a na korzyść Austryaków i Węgrów w Szwecji i Norwegii większej rozciągłości i nie może trwać dłużej niż w kraju rodzinnym.

Artykuł II.

Obywatele jednej ze Stron rokujących, którzy zechcą zapewnić sobie własność znaczka w obszarach drugiej Strony, winni dopełnić formalności przepisanych pod tym względem przez prawodawstwo tejże Strony.

Co się tyczy zaciągania znaczków do rejestrów, czynić to należy: w Szwecji w królewskim biurze patentowem w Sztokholmie, w Norwegii w biurze

et de dépôt des marques de fabrique et de commerce à Christiania, en Autriche-Hongrie aux chambres de commerce et d'industrie à Vienne et à Budapest.

Les marques de fabrique ou de commerce auxquelles s'appliquent les stipulations précédentes sont celles qui, dans les pays respectifs, sont légitimement acquises aux industriels ou négociants qui en usent, c'est à dire que le caractère d'une marque suédoise ou norvégienne doit être apprécié d'après la loi de Suède ou de Norvège, de même que celui d'une marque autrichienne ou hongroise doit être jugé d'après la loi autrichienne ou hongroise.

Toutefois le dépôt pourra être refusé si la marque pour laquelle il est demandé est considérée par l'autorité compétente comme contraire aux bonnes moeurs ou à l'ordre public.

Article III.

Le présent arrangement entrera en vigueur dès le jour de sa publication et restera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

En foi de quoi, les Soussignés ont signé le présent arrangement et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, en double expédition, le 20 septembre de l'an de grâce 1889.

(L. S.) Szögyény m. p.

(L. S.) F. Adelborg m. p.

do rejestrowania znaczków fabrycznych i handlowych w Chrystianii, w monarchii austriacko-węgierskiej w Izbach handlowo-przemysłowych w Wiedniu i w Budapeszcie.

Znaczkami fabrycznymi i handlowymi, do których stosują się postanowienia powyższe, są takie, które w odnośnych krajach prawnie nabyte zostały przez przemysłowców lub kupców onychże używających, przeto charakter znaczka szwedzkiego lub norweskiego oceniany być ma według ustaw szwedzkich lub norweskich jak również charakter znaczka austriackiego lub węgierskiego według ustaw austriackich lub węgierskich.

Jednakowoż zaciągnięcia do rejestru można odmówić, jeżeli władza właściwa uznała, że znaczek, o który chodzi, uwłacza moralności lub porządkowi publicznemu.

Artykuł III.

Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i będzie ją miała aż do upływu roku od dnia, w którym ja jedna lub druga ze Stron rokujących wypowie.

W dowód czego podpisani podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 20. września 1889.

(L. S.) Szögyény r. w.

(L. S.) F. Adelborg r. w.

Umowa niniejsza na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1865 (Dz. u. p. Nr. 45) nabywa mocy obowiązującej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych począwszy od dnia ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 10. maja 1890.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

